Alexandru VAKULOVSKI

Foc la bocanci!

1. Tătelu’ bea, mămica face de mâncare, eu cu băieţii sunt la fumat. Am reuşit să-i fur lui tătelu nişte ţigări, am mai strâns nişte chiştoace şi acum suntem în grădină, fumăm *Doina* pe care le-am adus eu, *Belomor Kanal* pe care le-a adus Subota, *Astra* de la Sâşcă, *Nistru* de la Kirkea şi chiştoace de la Paliku. Apare şi Başcalău cu *Cosmos*.Frate-meu e la fotbal, a vrut să mă ia şi pe mine, dar i-am spus că vin imediat şi am tăiat-o în grădină. Lui nu-i prea place să fumeze că l-a prins odată tătelu când i-a dat un chiştoc să-l arunce. L-a prins sub pat tuşind, pufăind conştiincios. I-a tras câteva la cur, ca să ştie.Ierarhia familiei ar fi cam aşa: tătelu o educă pe mămica, mămica pe frate-meu şi frate-meu pe mine. Numai în cazuri excepţionale intervin şi părinţii în treburile mele. Tătelu e cel mai puternic şi deştept om. Păcat că eşti deştept, că eşti un prost şi un tâmpit îi zice maică-mea când e supărată. Atunci tătelu o împroaşcă cu farfurii, plăcinte, ce îi pică pe sub mână. Uneori mai nimereşte. A doua zi, când e mahmur, mămica se răzbună, îl fugăreşte şi îl bate la cap până el hotărăşte că a venit timpul să mai scoată nişte vin că: altfel, am să devin ca mă-ta...

Tătelu când vine de la serviciu se apucă de băut şi de citit. Are tot timpul la biroul lui, în bibliotecă, un borcan sau o cană mare de vin şi o carte. Seara când oboseşte înjură toată lumea, se culcă, apoi se trezeşte şi-i mai înjură încă o dată şi tot aşa. Sunt mândru de el. Nimeni nu are aşa tată. Toată lumea se teme de el. Numai eu nu mă tem, că pe mine nu mă bate. Pe restul, lasă să-i bată, dacă-s proşti...

Când e beat mă ia pe genunchi şi-mi povesteşte. Despre copilăria lui, despre cum a mai bătut cineva, cum odată un prieten îşi cumpărase o brichetă foarte frumoasă, de fier, din Germania, şi la o bătaie i-a dat-o lu' tătelu ca să se poată apăra, că erau mai puţini. Tătelu le-a dat tuturor în cap cu bricheta. I-a terminat pe toţi, dă-i în mă-sa. Dar s-a stricat bricheta. Costa cel puţin vreo zece ruble, da' prietenul lui nu s-a supărat.

Odată tătelu i-a tras lu' unu una-n bot de ăla a zburat peste o scârtă de fân. D-aia se tem toţi de el, dacă te nimereşte, ai pus-o. Aşa, în general, nu-i bate aiurea, deşi ar putea. Le dă în cap doar când îl enervează. De exemplu dacă cineva zbiară în dodii pe stradă, tătelu îşi lasă diplomatul, se duce la el, îi dă una-n bot, se întoarce, îşi ia diplomatul şi merge mai departe. Fără să zică nimic.

Tătelu trece pe lângă prunul nostru, noroc de crengile care ajung până la pământ. Parcă am fi într-o colibă. Nu simte fumul pentru că e cu ţigara în bot. E aproape tot timpul cu ţigara în bot. Nu-şi cumpără câte un pachet, ci direct câteva cartuşe. Oricum i se termină repede.

Lângă noi e o brigadă de tractoare. Acolo lucrează şi ghea Hrişa, tatăl lui Sfârla şi ghea Vasile Subota, tatăl lu' Subota. Tractoriştii fură motorină din brigadă şi caută pe cineva cu care ar putea-o schimba pe vin. Asta fac toată ziua. Dacă nu găsesc – cumpără, oricum până când vine tata de la lucru sunt toţi mangă. Lângă brigadă, chiar cum se termină grădina noastră, e un iaz. De obicei, când se întoarce tătelu de la lucru, mai aruncă vreun tractorist în iaz.

Frate-meu are de suferit din cauza mea. Orice abatere de-a mea e considerată a fi din vina lui. Mămica îmi povestea că atunci când era mai mic şi încă nu mă adusese pe mine, frate-meu i-a tot bătut la cap să cumpere un băieţel, să aibă şi el cu cine se juca, aşa cum fac toţi copiii. Dar cum foarte rapid atenţia tuturor a căzut asupra mea, el fiind neglijat şi chiar impus să aibă grijă de mine – s-a ofticat şi a zis să mă ducă înapoi, că s-a săturat.

Tătelu când m-a văzut a zis că nu-s al lui, că poate să mă ducă dracului. Dar după ce mi-am revenit, când toată lumea îi spunea că: vai!, ce tare seamănă cu Vasilici!, s-a răzgândit, a zis că el cu mine se înţelege cel mai bine dintre toţi, restul să se ducă-n mă-sa.

Dar uite-l şi pe tata. Trebuie s-o tăiem. Îngropăm ţigările lângă rădăcină şi ieşim din grădină. E înconjurat de mulţi copii. Nu ştiu de ce lui îi place să discute cu mucoşii. Şi lor le place. Râd împreună. În faţa lor se îndreaptă un tractorist beat mort. În fond, nu-i chiar aşa de frig, merge şi de-o scăldătoare.

2.

Mergem şi noi la iaz. Ne întâlnim cu Nataşa şi cu Adela. Am rămas doar cu Subota şi cu Sfârla. Ne scăldăm împreună. Când ies fetele din apă, chiloţii lor din material alb, cum poartă toate fetele din Uniunea Sovietică, s-au făcut transparenţi. Sâşcă râde şi arată cu degetul spre ei: fă, vi se vede pizda! Fetele râd şi ele. Ei şi ce dacă se vede?! N-aţi mai văzut până acum?

Mergem la măslinul de după dambă. Ne căţărăm în el, mâncăm măslinele albe, nisipoase, dulci. Coborâm din copac şi stăm la poveşti. Noi, băieţii, stăm întinşi jos, fetele în picioare, chiar în faţa noastră.

Vreţi să vă arătăm puţa? ne întreabă Nataşa. Arată, zice Subota. Sunt doar în chiloţi, aşa că nici nu trebuie să facă mare treabă. Îşi trag leneş chiloţii în jos, apoi ne lasă să privim. Simt cum inima începe să-mi bată. Mi-e ruşine. Vă ajunge, că o să vi se scoale, zice Adela şi-şi ridică chiloţii. Recunoaşteţi, vi s-a sculat. Noi am muţit. De ce să ni se scoale?

E adevărat că uneori mai discutam despre fete cu băieţii, dar cu toţii ajungeam la concluzia că sunt ca şi băieţii, doar cu defect. Aşa că nu merită să vorbeşti şi să te joci cu ele. Fratele lui Sfârlă ne-a spus că ştie cum să facă să li se scoale la iepuri. Îşi băga mâna între picioarele lor, freca, apoi apărea o pulicică mică ascuţită de iepure. Vouă vi se scoală? ne-a întrebat. Câteodată, da de ce?

Hai să ne întrecem, cui i se scoală mai repede. Lui i se scoală, în rest - zero. Bă, dacă vreţi să vi se scoale trebuie să o bălăngăniţi aşa cu mâna, zice şi ne arată. Încercăm şi

noi. Se scoală. Dar a lui e cea mai mare. Uă, ce pulălău are badea! zice Sâşcă Sfârlă. Da’ eu i-am văzut-o pe-a lui tata, zice Başcalău. Că el uneori când se îmbată iese şi se pişă în faţa casei, mă cheamă şi pe mine. Zice: hai băi Costică să ne pişăm! Ştiţi ce pulălău avea?! Aproape ca la cal!

Odată Sâşcă mi-a arătat-o pe chea Lida, care avea burta mare. Vezi ce harbujel are? Ce harbujel? E gravidă, bă. Cum gravidă? Adică are un căcat de copil în ea, ce nu ştiai? Nu. Şi aşa cu încetul Sâşcă mi-a explicat că după ce oamenii se fut, adică băieţii, oamenii îşi bagă puţa în găurile femeilor, ăstora le creşte harbujelul, apoi nasc. Scârbos, zice Sâşcă, am văzut cum a fătat o capră, aşa fată şi ele.

Într-o zi am văzut cum doi câini se futeau. Am luat o piatră şi am aruncat în ei. Ei s-au speriat şi au vrut să fugă fiecare în direcţie diferită. Dar au rămas cur în cur. Degeaba am încercat să-i alung, tot aşa încleştaţi au rămas, cu capetele în jos, scheunând. Mi s-a făcut milă, dar mai tare silă. Bă Sâşcă, şi la oameni se întâmplă aşa? Da, bă, dacă se încleştează pizda, gata, n-ai ce face, aştepţi până-i trece. Eu n-am să mă fut niciodată. E tare scârbos. Nici n-am să mă însor niciodată, doar de cu Rodica, vară-mea. De ea îmi place.

Acum e rândul vostru, hai, arătaţi-ne puţa. Să vedem dacă i s-a sculat cuiva. Dacă i s-a sculat înseamnă că i-i a fute. Mie când mi-e ruşine, uneori mi se scoală. Acum mi-e ruşine şi simt cum mi se scoală. Încerc să fac să-mi revină la normal. Reuşesc cu greu. Şi la băieţi nu-s sculate. Fetele se uită, le pipăie. Eu îmi trag repede pantalonii. Ce, numai atâta? zic ele, noi cât v-am lăsat să vă uitaţi, hă?

Stau în faţa noastră şi dau din picioare. La un moment dat Nataşa zice: nu vreţi să ne futem? Când auzim de asta ni se face frică, nu, nu vrem. Că poate rămânem şi noi încleştaţi. Că Sâşcă mi-a spus că atunci când oamenii se fut, bagă în pizdă sare, ca să facă spumă şi să nu se încleşteze. Măcar de aveam sare.

Cum stăm noi aşa miraţi, cu gurile căscate, fetele sar pe noi. Adela îşi bagă mâna în pantaloni şi-mi prinde puţa. De-abia reuşesc să-i trag mâna, mă ridic şi fuga! Aşa fac şi băieţii. Şi ele fuga, şi noi fuga! Haideţi bă proştilor să ne futem, strigă ele la câţiva metri, alergând în urma noastră. Noroc că noi alergăm mai repede.

3.

Azi m-am bătut. M-am certat cu unu', apoi ne-am tăvălit prin drum. Băieţii au zis că-i egalitate, că nici unu' n-a învins. Tătelu a aflat şi m-a făcut molâu prost, l-a prins şi pe ăla şi l-a tras de ureche. Mi-a zis că dacă nu-l bat, o să-mi arată el...

Aşa că a trebuit să-mi pun tot sufletul, să dau şi cu pumnii şi cu picioarele şi cu capul. L-am făcut varză, seara a venit mă-sa şi a vrut să mă bată, noroc că a ieşit tătelu: ce ţipi ca o proastă? Păi a' vostru m-a nenorocit... Care al nostru? Ăla mic. Ce-a mai făcut? L-a ucis pe-al meu, e tot zgâriat, cu hainele rupte, de sânge, ooof! Lasă, că vorbesc eu cu el, n-ai grijă!

Femeia pleacă. Tata mă cheamă. Mă gândesc dacă să fug sau nu. Mă duc la el. Mă aşază pe genunchi. Aşa băiatu', bravo, îmi zice tata, ce vrei ca toţi proştii să te poată bate? Dă-le-n cap în mă-sa!

Tata s-a lăsat de fumat. Nu mai am de unde lua ţigări, doar să strâng chiştoace. I-am întrebat pe băieţi dacă nu ne lăsăm şi noi. Hai bă să fim serioşi, atunci ce să facem? Eu sunt cel mai mic din gaşcă. Sâşcă şi Palicu sunt cei mai mari, cu doi ani, şi Kirkea, Subota şi Başcalău cu un an.

Cei mai tari sunt Sâşcă şi Subota, apoi eu. Noi şi suntem prietenii cei mai buni. Deşi sunt mai prieten cu Sâşcă decât cu Subota. Înainte maică-mea mă învăţa să vorbesc tot timpul frumos şi eu o ascultam. Aşa că băieţii m-au poreclit *kulituralinâi celovek*, că toţi au învăţat rusa mai mult de la televizor. Chiar şi eu, când s-au întors odată ai mei de la serviciu, după ce mă uitasem la nişte filme cu desene animate, le-am spus: *ia papugai!* Le-a plăcut, mureau de râs. Când cineva vorbea urât i se zice că vorbeşte în rusă.

Mai vorbeam şi eu *în rusă*, dar nu ştiam atâtea cuvinte ca ei şi nu ştiam nici ce înseamnă. Dar Sâşcă îmi explica ce mai ştia şi el.

Însă primii mei profesori de rusă nu au fost nici Sfârla, nici alţi prieteni. Erau prietenii lui frate-meu, cei mai mari. Aşa că atunci când cu greu începusem să mă deplasez singur, frate-meu mă lua cu el pe stradă, cu băieţii. Desigur că doar de mine mai avea el chef. Ăia mai mari însă se amuzau cu mine. Şi mă învăţau tot felu’ de chestii, în timp ce frate-meu juca fotbal.

Odată când ne-am întors de pe stradă, când ne-am aşezat la masă, fiindcă supa era fierbinte, am trântit

lingura în farfurie şi am articulat un ’zda mă-tii. Maică-mea s-a speriat, a început să plângă. Tătelu i-a zis să tacă, apoi după mâncare l-a chemat la el pe frate-meu.

4.

Să nu te duci nicăieri, mă auzi? E aproape gata mâncarea, să stai acasă!

Bine, bine..., îi răspund maică-mii şi ies pe stradă. Să nu te duci nicăieri..., să-ţi aranjezi hainele când te dezbraci..., să te porţi frumos cu fetiţele..., să nu stai noaptea la televizor...

Pe stradă mă întâlnesc cu băieţii. În gaşca noastră au venit în ultima vreme şi nişte gagici. Mă cam enervează, dar ce să faci... Cel mai tare îi sticlesc ochii lui Sâşcă. Îmi amintesc de vremurile când cu toţii ne juram că nu ne vom împrieteni niciodată cu fetele, fiindcă sunt proaste şi enervante..., dar acum stau alături de noi Liuba, Ana, Pampasica, Nataşa, Adela...

Când mă întorc târziu acasă tătelu mă întreabă dacă am fost la Pampasica. Pampasica e dintre cele mai urâte, e şi mucoasă. Şi Sâşcă spunea că parcă a auzit că se fute. Şi de Liuba am auzit că se fute. Cică a şi dispărut de-acasă vreo trei zile, a fost şi s-a futut cu vreo trei într-o casă dintr-un sat din apropiere.

Toate sunt mai mari decât noi. Sora lui Başcalău de fiecare dată când trec cu bicicleta pe lângă ea apucă şaua şi mă opreşte în loc. Aş vrea să o bat, dar e cu vreo două capete mai mare decât mine, cu vreo trei-patru ani şi îi bate şi pe băieţii mai mari decât mine…

Aveţi ţigări? Sâşcă îmi întinde un *Belomor Kanal*. Sunt bune, doar că prea tari. Fumez jumate, apoi i-o dau lui Sâşcă. Sâşcă vrea s-o convingă pe Pampasica. Dacă n-o conving să mă fac tractor zice el. Băieţi, ştiu că se fute, ştiu sigur, dacă o conving, o futem toţi!

Şi zi, ai tot atâta păr şi-ntre picioare cât ai sub braţ? o întreabă Sfârla pe Pampasea. Da’ ce te interesează, băi? Mă gândeam şi eu… Auzi, îmi dai voie să pun mâna pe-o ţâţă, să dorm liniştit? Du-te băi de-aicea nebunule! zice Pampasica parcă jignită, dar mai mult flatată. Se face noapte, becul cel mai apropiat e la vreo sută de metri.

Pampasica cu Sâşcă se tot şuşotesc, la un moment dat se ridică. Sâşcă se întoarce spre noi şi ne face semn să-i urmăm. La un moment dat, aproape de o scârtă, Pampasica se întoarce şi ne vede. M-am înţeles doar cu tine, voi ce vreţi băi? Sâşcă o convinge: ce are dacă te fuţi şi cu ei, nu ţi-e tot una dacă te mai fuţi de câteva ori? Lasă-i şi pe ei, că doar n-o să ţi se roadă pizda, ce dracu...

A convins-o. Ajungem la căpiţă, ne aşezăm noi într-o parte, Sâşcă şi cu Pampasica în alta. Ne aprindem un *Belomor* şi îl poştim. Dă-i băi, dă-i! o auzim pe Pampasica. Nici nu reuşim să terminăm ţigara că Sâşcă apare. Hai, următorul. Eu n-am chef. Se duce Subota. Stă mai mult. Cât se fute ăsta băi? Urmează şi Palicu. Tu nu te duci? mă întreabă Sâşcă. Nu. De ce ? Mi-e greaţă.

Subota în schimb se mai duce o dată. Dă-i Victoraş, bagă tare. Pampasica zbiară. Cre’ că o doare pizda de atâta futai.

Ajung acasă. Unde-ai fost? Doar ai zis că nu te duci nicăieri! Dă-mi pace, zic. Ai fost la Pampasica, nu? Şi-a şters mucii de tine? Tătelu tot aşa îi zice şi lui frate-meu: vii de la Pampasica? Pampasica mai are o soră mai mare,

tot Pampasica. Mi s-a făcut silă de ele numai din miştourile lui tătelu.

5.

Elevii din clasele mai mari se apropie de noi şi ne leagă cravatele de pioneri. Trebuie să spun o poezie despre Lenin. Încep să mă bâlbâi şi o văd pe Evghenia Stepanovna cum se uită la mine cu pumnii strânşi, aşa că mi-o amintesc brusc.

Feţele cele mai plângăcioase le au baptiştii. Ei nu au vrut să intre în pioneri, da’ Evghenia Stepanovna le-a dat cu pumnul în creştet şi le-a spus că o să se facă, că de nu îi ia mama dracului, ce dumnezeii mă-sii. Dup-aia vă dăm afară!

Până la urmă au intrat toţi în pioneri. Şi Condrac - băşinosul, şi Vanea – văru-so, şi baptiştii, şi Tolică – nebunu’ clasei, copil înfiat, şi Iura Năsoi care fuge de la lecţii, şi Radic care fură de la toţi pixurile - cei pe care Evghenia Stepanovna îi speria că nu-i va primi în pioneri, o să-i arate toţi cu degetul şi o să-i ducă şi la careul celor

mai mici ca să râdă de ei şi să strige cu toţii într-un glas: Ruşine! Ruşine! Ruşine!

Acum gata, marş toţi repede la educaţia fizică, ne zice Evghenia Stepanovna. Dacă ar auzi-o Liudmila Ivan’na ar muri de ciudă, ea ne bate la cap că obiectul nu se numeşte *educaţia fizică*, ci *cultura fizică*. Ea chiar s-a dus şi la orar şi a şters cu pixul şi a înlocuit *educaţia* cu *cultura*.

Liudmila Ivan’na e nervoasă, cred că iar o să ne ţină morală. Dezbrăcaţi-vă şi ieşiţi putorilor în coridor, ne zice şi se duce şi ţipă la două fete din clasele mai mari: curvelor, ce-aţi făcut? Să mâncaţi seminţe la cultura fizică?! Să vă stea în gât! Că numa’ la una’ vă gândiţi! Unde vi-e cultura voastră? Aşa v-au învăţat părinţii în cei şapte ani de-acasă! Proastele dracului!

Mă dezbrac încet, numai să nu ne pună se ne dezbrăcăm şi de tricou. Năsoi tot ţipă ceva, mă enervez şi trag un şut în cur. Ce ţi-am făcut băi, ce-mi dai cu ’cioru-n cur? Mă enervează şi mai tare şi-i trag o palmă-n capul lui lâsâi şi cu ciubcic. Pe toţi păduchioşii îi tund zero, lăsându-le doar în faţă câteva smocuri. Numai bine să le dai cu palma-n cap.

Tolică îşi dă cu făraşul în cap. Mă credeţi că pot da şi mai tare? zice şi din toată puterea bagă un făraş în cap. E săvocul prea slab, zice Condrac. Prea slab pe dracu, îi răspunde Tolică şi-i dă şi lui Condrac un făraş în cap. Condrac începe să zbiere: Liudmila Ivan’na! Da’ Tolică-mi dă cu săvocu-n cap! Tolică îl ajunge şi îl strânge de gât: taci, că te pizdesc, pidarazule! Condrac gâfâie, mai ia o palmă-n cap şi obijduit nevoie mare îi zice: lasă-mă băi Tolică-n pace, că-i spun lu’ tata. Să-i spui lu’ mă-ta, îi zice Tolică.

Paţani, azi nu facem hochei, că eu mi-am adus cască! zice Tolică. Scoate din geantă o pâine rotundă şi-i scoate miezul. Şi-o bagă în cap. Sau să ne jucăm de-a nemţii: tr-trrr-trrr! face cu degetul spre noi. Ahtung, ahtung! Handi hoc! Hai Hitler! ţipă el ridicând mâna dreaptă în sus. Taci bă debilule, îi spunem noi, te pot da afară din şcoală pentru asta. Nu ştii că anu’ trecut au dat afară un baptist pe care l-au prins zicând Hai Hitler!

Tolică se linişteşte un pic, se şterge pe faţă cu cravata de pioner, apoi revine la făraş. Nu vrea cineva să-mi dea cu săvocu’-n cap? Îl ia Igor şi dă din toată puterea. Tolică îşi ţine limba strânsă între dinţi şi râde. Balele îi sar la un metru. Ia să încerc eu şi altfel zice, şi-şi ia viteză direct cu capul în perete. Buf! Buf! Cade jos, se ridică şi mai dă un

cap de perete. S-a înroşit la faţă, dar e fericit, moare de râs.

Putorilor, ieşiţi odată în coridor, că a sunat! o auzim pe Liudmila Ivanovna. Ne aliniem lângă un scaun lung lipit de perete. Aşezaţi-vă. Ne aşezăm. Dacă-l prind pe unu' că mănâncă seminţe îl scot în şuturi afară. Aşa, să vă explic încă o dată de ce suntem la *cultura fizică* şi nu la *educaţia fizică*... Urmează jumate de oră plicticoasă.

Acum toţi afară, pe terenul de sport! Dezbrăcaţi până la mijloc! Şi fetele? întreabă Oxana. Fetele numai dacă vor, i se răspunde. Eu mă dezbrac, zice ea, ce? mie nu mi-i ruşine, doar n-am ţâţe! şi-şi trage tricoul peste cap. Acelaşi lucru o fac încă vreo jumate din fete.

În schimb mie mi-e ruşine. Sunt gras şi am ţâţe. Ce n-aş da să mai slăbesc... Poate ajung şi eu ca Grasu... Igor în pauze îl pune în patru labe şi-l călăreşte: Ceală! Ceală! Hai Grasu la galop! Eu îs al treilea din clasă din cei mai graşi. Şi parcă ţâţele mi-s mai mari chiar decât la Alic, al doilea gras. Dar nu am ce face, trebuie să mă dezbrac. Uite la ăsta ce ţâţe i-au crescut, zice Oxana şi întinde mâna spre mine. De-abia reuşesc să mă dau într-o parte şi să-i dau un şut în cur.

6.

Tovarăşi! Mihail Fedoseevici îşi drege glasul. Colhozul nostru „Zarea” ne-a cerut ajutorul. El e în concurenţă cu alte colhozuri şi sovhozuri la culegerea pătlăgelelor. Dacă îşi va îndeplini planul votat la congresul Partidului Comunist la timp, vom fi decoraţi cu medalii, şi ne vom apropia de înfăptuirea în viaţă a marii idei a bunicului nostru Vladimir Ilici şi clasele fruntaşe vor pleca în excursii. Aşadar, dragi tovarăşi, foc la bocanci! Vă aşteptăm cu căldările peste o oră. Să mergem apoi organizat în maşini pe câmp!

Merg acasă şi-mi iau o găleată şi mâncare pentru amiază. Aşteptăm cu toţii maşina. Evghenia Stepanovna ne avertizează că atunci când va veni să urcăm pe rând nu ca vacile. Între timp Igor fugăreşte fetele şi le dă palme la buci şi şuturi în cur. Noi l-am pus pe Condrac în poartă, că-i cel mai prost, ne-am împărţit în două echipe şi jucăm fotbal.

Apare şi maşina. Ne căţărăm cât mai repede, să avem loc. Ho! Nebunilor, strigă Stepan’na, parcă aţi fi nişte vaci! Mai încet, ho! O să vă rupeţi capurile!

În maşină o parte stau pe scaune, alţii pe găleţile întoarse. Stepan’na ne spune să muncim cât mai repede, să nu ne întreacă alte clase. Lucrăm pe căldări. Fiecare o să aibă numărul lui, atunci când se va duce să-şi descarce căldarea să-şi strige numărul. Să-l ia dracu pe care-l prind că nu lucrează ca lumea! Nu-l iau în excursie!

Eu îi iau în primire pe baptişti. Eu stau pe scaun, ei pe găleţi. Şi zi bă, de unde a apărut omul? De la Dumnezeu, zice Saşa. Ia prost mai eşti, băi, v-au tâmpit americanii, cum de la Dumnezeu? De la maimuţă, măi, chiar la biologie ne-a spus!

La biologie numai prostii învăţăm, toate au apărut de la Dumnezeu. Şi cerul, şi pământul, şi iarba, şi animalele, şi omul. Dumnezeu le-a creat pe toate, iar pe om l-a creat după chipul şi asemănarea lui.

Ia tâmpiţi mai sunteţi bă! Care Dumnezeu, bă? Numai capitaliştii cred în Dumnezeu şi voi! Ar trebui să vă împuşcăm pe toţi. Nu înţeleg cum nu v-au împuşcat până acum, ce bolnavi la cap sunteţi! N-aţi auzit bă că marele Lenin a spus că religia e opiumul poporului? Voi sunteţi nişte narcomani, bă! Nişte burghezi putrezi.

Nu suntem burghezi, dar Lenin n-a avut dreptate, Dumnezeu există!

Dar Darwin? Doar el a spus că omul provine de la maimuţă!

Darwin era prost. Poate că el provenea de la maimuţă, noi de la Dumnezeu. Auzi, tu de la cine ai vrea să provii, de la Dumnezeu sau de la maimuţă?

Nu contează. Dumnezeu nu există. Doar e demonstrat că maimuţele s-au transformat pe etape în oameni. Unde-i Dumnezeul vostru? De Lenin ştiu că a existat, şi acum există în inimile noastre, dar Dumnezeul vostru unde-i?

În cer. El e viu, nu mort ca Lenin al vostru.

Bă voi sunteţi bolnavi, dacă vă aude Stepan'na vă dă cu pumnul în cap până vă ies prostiile din cap!

Chiar niciodată nu ai simţit prezenţa lui Dumnezeu? Atunci când eşti singur, când e noapte şi ţi se face frică, apoi brusc simţi că El e cu tine, te apără şi are grijă de liniştea ta?

Nu. Dacă v-aş asculta pe voi aş crede că şi Marea Revoluţie din Octombrie a fost înfăptuită aiurea, că Alexandr, fratele lui Lenin degeaba a fost ucis când vroia să ucidă ţarul... Dumnezeu' mă-sii, bă, că vi-e plin capul cu căcat...

Am ajuns. Unii aşteaptă să coboare pe scara maşinii, alţii sar. Liiiiniiiiişte!, ţipă Stepan’na. Începem de la capătul ăsta. Împărţiţi-vă rândurile!

Toţi se bat pentru rândurile care par cu mai multe roşii. Baptiştii îşi iau rânduri alături de mine. Alături sunt şi Ghena şi Igor, când Grasu deschide gura şi vrea să zică ceva de Dumnezeu, Igor sare pe el şi: hai, ceală! Cerchez, ceală!

Tractorul merge în mijlocul nostru. Când observ că Stepan’na nu se uită, alerg repede lângă tractor şi mă prefac că-mi descarc roşiile. Evghenia Stepanovna, 21! Era plină căldarea? Plină, Evghenia Stepanovna, să moară mama!

După ce remorca se umple şi tractorul porneşte spre fabrica de pastă de roşii, noi ne apucăm de mâncat ce-am adus de-acasă şi supă de la colhoz. Băieţi, zice Buzatu, îmi împrumutaţi şi mie după ce mâncaţi o lingură? Da, bă îţi dau, şi-i trag o lingură în cap, asta ca să ţii minte şi să-ţi aduci mâine una!

Ne ascundem cu Igor Poznă, Ghena Budăi şi Jănică Timofeici unde-i mai mare iarba şi ne apucăm de fumat. Cum stăm aşa şi fumăm, apar câteva fete din clasă. Îşi dau chiloţii jos, se apleacă, îşi ridică rochiile şi se pişă. Uitaţi-vă, bă, Leana are păr la pizdă! Eu am auzit că se fute...

Cum să se fută, bă, zic eu. Doar eu m-am uitat la ultimul Congres al Partidului, acolo o femeie a spus că-n URSS nu există sex şi toţi au aplaudat. Cum să nu existe sex, bă, eşti nebun? Păi femeia aia a spus că femeile trebuie însămânţate ca vacile, nu ca în ţările putrede capitaliste...

Ei, pula... Ai auzit tu să fie cineva născut când mă-sa a fost însămânţată ca vaca? Toţi se fut, bă, iar copiii apar atunci când părinţii se fut. Ce crezi că părinţii tăi nu s-au futut?

Mă enervez şi mă ridic să-l lovesc, dar băieţii mă ţin. Ce te-ai supărat, doar nu ţi-am zis nimic de rău... Şi părinţii mei se fut, de-aia suntem atâţia fraţi. Am auzit că cei care se fut mult slăbesc, dar cred că nu-i adevărat, că vedeţi ce gras e tata, şi se fute toată ziua, că mama tot îi spune că ar trebui să se oprească, să nu mai facă alţi copii...

Ne apucăm iarăşi de lucru. În următoarea pauză Igor o nimereşte pe Nataşa direct cu o roşie în gură, iar Saşa Tulbure pe Evghenia Stepanovna cu una în picior. Tu-i dumnezeii mamei voastre! Care a împroşcat, bă, vă ţin până mâine la lucru.

Când soarele începe să apună, Stepan’na se uită la ceas şi: gata, marş acasă, trebuie să înceapă *Sclava Isaura*!

Seara tătelu mă întreabă dacă vin la teatru. Vin. E un teatru de căcat de păpuşi, da’ merge. Ne ducem dup-aia la finu’ Iura, împreună cu păpuşarii. Finu’ scoate o găleată cu vin, se apucă să bea şi să povestească. Vorbesc de nu-ş ce revoluţie. Finu’ Iura tot se duce afară şi învârte antena, apoi se uită la televizor. Este! Arătă o mulţime, cineva ţipă. Uitaţi-vă, e în direct! Vor să-l dea jos!

Tătelu, mă bag şi eu în vorbă, da’ ce program e ăsta? E al României. Ce Românie? O ţară vecină. Ce fac oamenii ăştia? Revoluţie. Ca-n Marele Octombrie? Nu chiar.

Păpuşarii cu tătelu şi cu finu’ continuă să bea şi să vorbească de revoluţie. Aud la TV: Jos Ceauşescu! Şi tot felu’ de chestii pe care nu le înţeleg. Tătelu, nu mergem acasă? Încă nu, mai uită-te la televizor. Tătelu, da’ ce în România tot moldoveneşte se vorbeşte? Tot moldoveneşte. Tătelu, da Eminescu era român sau moldovean? Moldovean, dar acum Moldova aia ne-au furat-o românii. Tătelu, da’ de ce nu ne-o luăm înapoi? Pentru că şi ei îs comunişti şi nu ne luptăm cu fraţii mai mici ai Uniunii Sovietice. Şi mai lasă-mă în pace!

7.

Vin cu motocicleta mea la şcoală. Facem azi serată. Abia am reuşit să scot Minsk-ul meu pe stradă, fără să mă vadă părinţii. Cică noaptea nu se poate să ieşi cu ea, că poate-ţi rupi capul!

Din anul ăsta, eu cu Yorick, împreună cu câţiva dintr-a 11-a suntem DJ. Avem o combină, un amplificator şi două boxe mari. Cine vrea dedicaţii şi vreun medliac, piesă de agăţat gagici, trebuie să vină cu ceva de băut.

M-am certat cu Yorick şi sunt nervos. Eram să ne batem. Numai îmi fac rost de-o casetă cu muzică mişto, îşi face şi el, iar dacă nu reuşeşte zice că-i naşpa, apoi mi-o cere să şi-o tragă. Vreau să rămânem prieteni, d-aia n-am sărit la bătaie.

Nu vorbim aproape până la sfârşitul seratei. Când e el la casetofon, atunci eu sunt afară, când intru eu, el iese. Am tot dansat cu Angela, colega de bancă a Oxanei. Mie îmi place de Oxana, dar ea mă şi enervează, aşa că mai dă-o şi dracului. Au ambele prieteni dintr-a 11-a, dar se pare că azi nu le-au venit. Îl văd pe Yorick dansând cu Oxana. Ei duceţi-vă-n pulă amândoi, gândesc şi o strâng mai tare pe Angela. Ea îmi zâmbeşte şi-şi lasă capul pe umărul meu.

Mă duc la combină şi mai bag un medleac. Paţani, zic la microfon, săriţi pe gagici că li s-au înfierbântat chiloţii! Nu mai staţi ca tonţii! Băgaţi tare cât nu vin menţii şi cât vă ţin rulmenţii! Apoi: hai noroc!

Ies şi văd cum spre mine se apropie unu’ dintr-a 11-a. Bă, îmi zice, te rog să nu mai bagi texte d-astea, că gagică-mea s-a supărat, a zis că ori eşti beat, ori prost şi că ar trebui să-i zică lui Vladimirovici...

Vladimirovici şi Stepan’na sunt la băut, la etaj. Bine, bă, îi zic. Mă duc şi o iau iar pe Angela. După dans ne ducem în cabinetul unde-i combina. Acolo-s şi Yorick cu Oxana. Vine unu’ şi ne roagă să mai băgăm vreo patru medleacuri, că e pe cale să agaţe una. Lasă un borcan de trei litri. S-a făcut frate, doar suntem paţani! Yorick se uită la mine şi râde. Fetelor, veniţi cu noi să-l bem? S-a făcut!

După serată mergem pe stadion. Scot un pachet de ţigări şi pufăim în timp ce bem. Angela s-a agăţat de gâtul meu, iar Oxana se reazemă cu spatele de Yorick. Cu încetul ne facem varză. Yorick pare lucid, dar se ridică şi cade. Oxana îl ajută: hai acasă, să nu faci urât! Noi mergem, să fiţi cuminţi, hai noroc! Noroc!

Ne-am ridicat şi noi în picioare. Angela e rezemată cu spatele de nişte bare. Ridic borcanul, beau din el ce mai este şi-l arunc. Mă ţin de ea, o muşc de gât, apoi o sărut. Simt că mi se face rău, îmi trag capul înapoi. Îi trag bretelele, îi scot ţâţele din rochie. Are ţâţe mari. De vacă, gândesc. Îi trag chiloţii. Are între craci păr tare. Se apleacă, aproape cade jos. Eu o ridic. Îmi deschide şliţul. Cred că vrea să ne futem. Hai să fumăm îi zic şi-mi aprind o ţigară. Ea îşi acoperă ţâţele, dar eu i le scot iar afară. Poate trece cineva, zice. Nu trece nimeni, zic. Nu credeam că eşti aşa, îmi zice şi mă sărută. Am rămas cu fum în

mine, simt că borăsc dacă îmi mai suge limba. Zici că vrea să mi-o înghită. Mă doare, îi zic.

Hai acasă. Când ne vedem? mă întreabă. Mâine la şcoală. Mâine îmi va fi iar ruşine.

8.

Hai să mergem, zice Sâşcă. Dar n-am benzină. Îţi dau eu. Suntem pe vreo patru motociclete. E soare, a apărut iarba. Ne-am încărcat genţile cu băutură şi zacuson. Ne întâlnim la un nuc, lângă izvorul Şucherului cu nişte tipe din satul vecin. Ne scoatem de acasă ţevile de eşapament, să fim mai şmecheri.

Bem, ne râdem. Sâşcă stă lângă Silvica, o tipă mişto, dar un pic şchioapă, Subota e lângă una urâtă, dar oricum nu mai urâtă decât Pampasica, eu lângă Aurica, una mai mică. E şi sora ei aici cu tipu' ei. La un moment dat îmi cer motocicleta şi pleacă mai departe după nişte tufişuri. Noi hohotim: n-au mai rezistat săracii.

Alături, aliniaţi, labagiii spun bancuri. Mă duc cu Aurica chiar lângă izvor. Sunt ameţit, când mă uit în oglinda apei simt că imediat mă scufund. Îmi povesteşte tot felu'. Şi eu. Mă sărută. În momentul ăsta toţi încep să râdă. Ce v-am spus eu? zice Sâşcă. Până acum pariase dacă se va întâmpla ceva între noi sau nu. Sâşcă a câştigat.

Se întunecă. Soră-sa o cheamă. Trebuie să mergem, îmi zice. Hai că ne mai vedem peste o săptămână, bine? Bine.

Băieţii fac frigărui. Eu m-am rezemat de nuc, fumez cu faţa spre câmpul de porumb de alături, cu spatele la ei. Vine şi Silvica. Se aşează alături. Mai ai gumă, mă întreabă. Numai pe asta din gură. O vreau, zice şi se întinde pe mine, îmi bagă limba ei în gură. Sâşcă o cheamă. Mă ridic şi eu. Ce-ai făcut cu ea? mă întreabă. Nimic. Lasă astea, vine peste vreo două zile la mine, trebuie să mai facem rost de nişte vin, dacă vrei poţi s-o futi.

9.

Azi am chef de joacă. Şi frate-meu parcă are. Părinţii au plecat undeva şi acum frate-meu se joacă cu mine. Tot leagănă căruciorul şi zice nani-nani, iar eu mor de râs. Cred că vrea să mă adoarmă, dar eu nu vreau să dorm.

Frate-meu încearcă altă tactică. Se bagă sub cărucior şi-l leagănă. E fain. Când crede că am adormit îşi ridică de sub cărucior capul şi atunci eu mă aplec să-l văd mai bine apoi râd. El se cam enervează, se bagă la loc şi mă leagănă. Apoi iar îşi scoate capul, eu iar îl văd, râd. Şi tot aşa.

E cald, soarele luminează tare camera. Frate-meu e transpirat de cât a stat sub cărucior. Îl văd cum se ridică în timp ce râd, mă scoate din cărucior, deschide un dulap, mă bagă acolo în întuneric, printre haine. Vreau să-l întreb, dar oricum nu înţelege nimic.

Aruncă peste mine câteva perne şi le apasă. Aud cum uşa dulapului se închide. Cred că vrea să se joace, să mă sperie. Dar nu mai deschide uşa.

Încă nu zbier, dar întunericul începe să mă sperie. Nu mai am aer. Încep să am tot felu' de culori în ochi, ca

atunci mai demult, doar că acuma nu mă mai simt în siguranţă. Nu mă mai zbat, amorţesc, nu mai simt nici pernele deasupra mea. Văd imagini cu mama, tata, fratele, casa, câinele, căruciorul... Câinele se joacă, vrea să mă muşte şi eu îl împing cu piciorul.